

se – altså ikke halve uddannelser, som det blev fremført af hr. Thomas Adelskov, men nye korte uddannelser – eller en trinopdelt uddannelse, hvor man tager første trin, så kan man komme ud og få erfaring, og så kan man komme tilbage og f.eks. supplere med AMU-kurser, hvilket faktisk udløser godtgørelse; altså en helt klar forbedring også forsørgelsesmæssigt i forhold til i dag.

Hr. Aage Frandsen stiller et særdeles relevant spørgsmål om, hvad Venstre vil gøre, hvis dette ikke helt virker. Der vil jeg sige, at så vil vi være nødt til at gribe endnu dybere ned i vores kreativitet i Venstre, fordi det skal virke.

Vi tror på effekten af det her. Vi laver ikke disse tiltag for at genere nogen, gøre nogen kede af det eller på nogen måde skræmme nogen bort fra uddannelserne. Tværtimod er vi jo medvirkende til at tage de her initiativer, fordi vi har konstateret, at udviklingen har været så skræmmende negativ gennem mange år, at vi er nødt til at bringe nye værktøjer i anvendelse. Vi tror på effekten. Virker det ikke, så kan jeg garantere hr. Aage Frandsen, at jeg selv meget gerne vil tage initiativ til, at der bliver fulgt op på aftalen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Carsten Hansen og fru Bodil Kornbek og hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Fru Tina Nedergaard sagde, at man måtte analysere økonomien under udvalgsarbejdet. Jeg skal oplyse, at bilag 11 klargør det forhold.

Forholdet er jo sådan, at man ved at overflytte pengene fra de unge til de ældre ved at afskaffe garantien for over 6.000 unge mennesker om året sparer 489 mio. kr., endeligt indfaset i 2007. Det er et generationstyveri, der vil noget. Det er virkelig det, vi har brug for, mener Venstre og flertallet af det her parlaments medlemmer. En halv milliard kroner sparer man altså og putter ned i statens kasser.

Så spurgte jeg før: Hvor går de 6.000 unge mennesker hen, fordi man skal spare den halve milliard i den her kortsynede uddannelsespolitik? Jeg fik ikke noget svar, men alle høringssvarene peger jo på, at vi taler om revalidender, vi taler om kvinder, vi taler om unge mennesker med anden etnisk baggrund. Hvor skal de gå hen, fordi man skal lave en kortsynet besparelse,

når uddannelsesgarantien forsvinder? Jeg håber, jeg får svar denne gang.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Virksomhederne skal vedkende sig, at de har et ansvar. Hvis nu det ikke ligesom frembringer nogle flere praktikpladser, hvis nu den aktivitet, de studerende eller eleverne ligesom viser for virkelig at få de her praktikpladser, som de jo sådan set også gør i dag – der er jo ikke nogen, der ligefrem er helt vilde efter at sidde i skolepraktikordningen, man vil gerne ud i virksomhederne – hvis nu der ikke kommer de praktikpladser, og man skønner jo, at det er flere tusinde, man skal skaffe, så er der jo et reelt problem. Hvad gør de unge så? De får ingen uddannelsesaftaler, de kommer heller ikke i skolepraktikordning, og så bliver det sagt af fru Tina Nedergaard, at de kan få en af de her kortere erhvervsuddannelser.

Så er det, jeg spørger: Er der efterspørgsel på dem? Er det noget sådant, arbejdsmarkedets parter har sagt: at vi virkelig har brug for at få unge med korte erhvervsuddannelser? Ikke noget med halve og sådan noget, for de har fået nogle delkvalifikationer, eller hvordan man nu vil udtrykke det. Jamen altså, er det dét, eller hvad er det, de bliver lukket ud til?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Man skal åbenbart være fra Vendsyssel for at få et svar, for det kan et folketingsmedlem fra Vestsjælland åbenbart ikke få.

Jeg synes egentlig, jeg spurgte meget enkelt og meget præcist, for det er jo interessant at vide, hvordan Venstre vurderer mulighederne for de unge fremover i erhvervsuddannelserne, hvad de har af muligheder, så jeg prøver lige at spørge igen: Hvordan tror fru Tina Nedergaard, at en arbejdsgiver vil agere, hvis arbejdsgiveren står med to unge mennesker, den ene med en fuld erhvervsuddannelse og den anden med en sådan halv uddannelse, som man kan få efter det her forslag? Hvem vil den arbejdsgiver vælge? Vil arbejdsgiveren vælge den med den hele uddannelse eller den med den halve uddannelse?

Spørgsmål nr. 2: Hvis nu det var sådan, at begge blev ansat, hvem tror fru Tina Nedergaard så først blev fyret, når krisen begynder at kradse, og det står dårligt til på arbejdsmarkedet?